Medical Education Journal
Education Development Center of Babol University of Medical Scieneces
e-ISSN:2345-5497 p-ISSN:2322-4940
مجله آموزش پزشکی
مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل

نوع مقاله:
نامه به سردبیر
دریافت: ۱۴۰۳/۴/۲۷
اصلاح: ۱۴۰۳/۸/۲۷
پذیرش: ۱۴۰۳/۸/۲۸
انتشار: ۱۴۰۳/۸/۲۹

ضرورت هوش مصنوعی در برنامه درسی پرستاری

نامه به سردبیر

علی پورحبیب (PhD)[۱]، زهرا فتوکیان (PhD)[۱]، امیر رضایی (MSc)[۲]، فاطمه شیرین کام چوری (MSc)[۱*]

۱. گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامائی رامسر، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران
۲.گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

سردبیر محترم

هدف از این مقاله، جلب نظر سیاستگزاران آموزشی و درمانی در زمینه کاربرد هوش مصنوعی در حوزه پرستاری می باشد.

در دنیای امروز که تکنولوژی به سرعت در حال پیشرفت است، هوش مصنوعی (AI) به یکی از بخش‌های مهم و ضروری تبدیل شده است (۱). این تکنولوژی در حال حاضر در بسیاری از حوزه‌ها مانند پزشکی، مهندسی، تجارت و آموزش و پرورش کاربرد دارد (۲).

در حوزه پرستاری نیز، هوش مصنوعی، پتانسیل آن را دارد تا انقلابی در بهبود نحوه ارائه فرآیندهای پرستاری مانند افزایش کیفیت مراقبت‌ها، تعامل مناسب با بیماران و تجزیه و تحلیل داده‌های سلامتی، تشخیص سریع و دقیق بیماری‌ها، پیش‌بینی وضعیت بیماران و ارائه راهکارهای مراقبتی مبتنی بر بیمار ایجاد کند (۳). این امر می‌تواند به کاهش خطاهای انسانی، افزایش کیفیت خدمات و در نهایت بهبود سلامت بیماران منجر شود (۴).

با توجه به این تحولات، به نظر می رسد آموزش پرستاری باید با گنجاندن واحدهای مرتبط با هوش مصنوعی به روز شود. این واحدها باید دانشجویان را با مفاهیم اساسی هوش مصنوعی، کاربردهای آن در مراقبت‌های بهداشتی و تأثیر آن بر حرفه پرستاری آشنا کند(۴). اضافه کردن هوش مصنوعی به برنامه درسی آموزش پرستاری فرصتی برای کمک به آماده‌سازی دانشجویان جهت آشنایی و استفاده از تکنولوژی‌های جدید است. این امر می‌تواند به دانشجویان کمک کند تا مهارت‌های لازم را برای استفاده، در محیط بالینی کسب کنند (۵). در زمینه علوم پزشکی، اهمیت یادگیری هوش مصنوعی برای دانشجویان بیش از پیش آشکار شده است. استفاده از هوش مصنوعی در تشخیص و درمان بیماریها و مراقبت از بیماران می تواند کارایی و دقت فرایندهای پزشکی را افزایش دهد و به بهبود نتایج بیماران کمک نماید (۶). الگوریتم های هوش مصنوعی به طور فزاینده ای برای تفسیر تصاویر پزشکی استفاده می شوند و تشخیص های سریع تر و اغلب دقیق تری نسبت به روش های سنتی ارائه می دهند (۷). در عمل، واحد هوش مصنوعی برای دانشجویان گروههای پزشکی مانند پرستاری می‌تواند شامل مباحث مرتبط با هوش مصنوعی مانند یادگیری ماشین، پردازش زبان طبیعی، تشخیص الگو و داده کاوی باشد. همچنین،

استناد: علی پورحبیب، زهرا فتوکیان، امیر رضایی، فاطمه شیرین کام چوری. ضرورت هوش مصنوعی در برنامه درسی پرستاری. مجله آموزش پزشکی. ۱۴۰۲؛ ۱۳: e۱۴

© The Author(s)
Publisher: Babol University of Medical Sciences

* مسئول مقاله: فاطمه شیرین کام چوری آدرس: ایران، بابل، دانشگاه علوم پزشکی بابل، دانشکده پرستاری مامایی رامسر، گروه پرستاری
تلفن: ۰۱۱۵۵۲۲۱۵۸۲ رایانامه: Shirinkam_fateme@yahoo.com

می‌تواند شامل کاربردهای عملی هوش مصنوعی در پرستاری مانند تشخیص بیماری‌ها، پیش‌بینی وضعیت بیماران و ارائه راهکارهای مراقبتی مبتنی بر بیمار باشد (۸). اما با وجود اهمیت هوش مصنوعی در دنیای امروز، برای آموزش پرستاری، استفاده از هوش مصنوعی با چالش‌هایی نیز مواجه می باشد. از جمله این چالش‌ها می‌توان به نیاز به تجهیزات، منابع مالی، مسائل اخلاقی و محدودیت های مربوط به رعایت حریم شخصی بیماران اشاره کرد (۹). ازطرفی عدم برنامه ریزی مدون در آموزش پرستاران شاغل در بالین درنحوه و چگونگی استفاده از هوش مصنوعی نیز، منجر به فاصله گرفتن آموزش پرستاری از فواید هوش مصنوعی می شود (۱۰). برخی از چالش های مهم پرستاران در رابطه با هوش مصنوعی به شرح زیر می باشد.

۱. فقدان دانش و آگاهی: بسیاری از پرستاران در حال حاضر دانش و درک کافی از هوش مصنوعی و کاربردهای آن در مراقبت های بهداشتی ندارند. این امر می تواند منجر به تردید در استفاده از هوش مصنوعی، عدم تمایل به یادگیری سیستم های جدید و ناتوانی در درک خروجی سیستم های هوش مصنوعی شود (۱۱،۱۲).

۲. دسترسی نامناسب به آموزش: فرصت های آموزشی برای یادگیری هوش مصنوعی به طور مساوی در دسترس همه پرستاران نیست. این امر می تواند شکاف دانش را بین پرستارانی که در معرض آموزش هوش مصنوعی قرار گرفته اند و پرستارانی که قرار نگرفته اند، افزایش دهد (۵)

۳. کیفیت متغیر آموزش: کیفیت آموزش هوش مصنوعی برای پرستاران می تواند به طور قابل توجهی متفاوت باشد. برخی از برنامه های آموزشی ممکن است جامع و کاربردی نباشند و برخی دیگر ممکن است محتوای دقیقی ارائه ندهند.

۴. فقدان مهارت های فنی: برخی از پرستاران ممکن است مهارت های فنی لازم جهت تفسیر داده های مبتنی بر هوش مصنوعی را نداشته باشند (۱۳).

۵. نگرانی های مربوط به صلاحیت: برخی از پرستاران ممکن است نگران باشند که استفاده از هوش مصنوعی نقش آنها را در ارائه مراقبت از بیمار تضعیف کند یا منجر به اتکا بیش از حد به فناوری شود.

نتیجه گیری

آماده سازی پرستاران برای آینده منجربه بهبود کیفیت مراقبت، افزایش کارایی (خودکارسازی برخی از وظایف پرستاری با هوش مصنوعی) خواهد شد و به آنها زمان بیشتری برای تمرکز بر مراقبت از بیمار می دهد. درنتیجه باید به پرستاران کمک کرد تا مهارت های لازم را برای استفاده مؤثر از هوش مصنوعی برای بهبود مراقبت از بیمار به دست آورند. فقدان دانش و آگاهی، دسترسی نامناسب به آموزش، کیفیت متغیر آموزش و فقدان مهارت های فنی از جمله چالش های روبروی حرفه پرستاری در زمینه ی هو ش مصنوعی است. برای رفع این چالش ها نیاز به بازنگری کوریکولوم پرستاری و گنجاندن واحد درسی هوش مصنوعی در اموزش پرستاری می باشد. اگرچه اضافه کردن واحدهای جدید به برنامه درسی پرستاری همیشه چالش‌برانگیز است. با این حال با توجه به اهمیت یادگیری هوش مصنوعی و یکسان سازی آموزش ها پیشنهاد می‌شود حداقل یک واحد آموزشی مرتبط با هوش مصنوعی در برنامه درسی مقطع کارشناسی پرستاری اضافه شود.

References

1 .Hunt EB. Artificial intelligence: Academic Press; 2014.
2. Javaid M, Haleem A, Singh RP, Suman R. Artificial intelligence applications for industry 4.0: A literature-based study. Journal of Industrial Integration and Management. 2022;7(01):83-111.
3. Yu I-C, Guo J-M. The Generative Artificial Intelligence Revolution in Nursing: A New Chapter in Enhancing Care Quality and Education. Hu li za zhi The Journal of Nursing. 2024;71(2):12-9.
4. Ng ZQP, Ling LYJ, Chew HSJ, Lau Y. The role of artificial intelligence in enhancing clinical nursing care: A scoping review. Journal of Nursing Management. 2022;30(8):3654-74.
5. von Gerich H, Moen H, Block LJ, Chu CH, DeForest H, Hobensack M, et al. Artificial Intelligence-based technologies in nursing: A scoping literature review of the evidence. International journal of nursing studies. 2022;127:104153.
6. Shickel B, Tighe PJ, Bihorac A, Rashidi P. Deep EHR: a survey of recent advances in deep learning techniques for electronic health record (EHR) analysis. IEEE journal of biomedical and health informatics, 2017, 22.5: 1589-1604.
7. Amri MM, Hisan UK. Incorporating AI tools into medical education: harnessing the benefits of ChatGPT and Dall-E. Journal of Novel Engineering Science and Technology, 2023, 2.02: 34-39.
8. Tolentino R, Baradaran A, Gore G, Pluye P, Abbasgholizadeh-Rahimi S. Curriculum frameworks and educational programs in artificial intelligence for medical students, residents, and practicing physicians: a scoping review protocol. JBI Evidence Synthesis. 2023;21(7):1477-84.
9. Weidener L, Fischer M. Teaching AI ethics in medical education: a scoping review of current literature and practices. Perspectives on medical education. 2023;12(1):399.
10 .He M, Li Z, Liu C, Shi D, Tan Z. Deployment of artificial intelligence in real-world practice: opportunity and challenge. Asia-Pacific Journal of Ophthalmology. 2020;9(4):299-307.
11. Amiri H, Peiravi S, rezazadeh shojaee Ss, Rouhparvarzamin M, Nateghi MN, Etemadi MH, et al. Medical, dental, and nursing students' attitudes and knowledge towards artificial intelligence: a systematic review and meta-analysis. BMC Medical Education. 2024;24(1):412.
12. Sommer D, Schmidbauer L, Wahl F. Nurses' perceptions, experience and knowledge regarding artificial intelligence: results from a cross-sectional online survey in Germany. BMC nursing. 2024;23(1):205.
13. Abou Hashish EA, Alnajjar H. Digital proficiency: assessing knowledge, attitudes, and skills in digital transformation, health literacy, and artificial intelligence among university nursing students. BMC Medical Education. 2024;24(1):508